

deturen med dette forslag er meget lille og meget symbolsk, kan den faktisk friste svage sjæle over evne til også at forsøge sig på andre og mere vidtgående områder, og så kan den korte glidetur pludselig forvandle sig til en lang og ubehagelig oplevelse.

Kl. 17.40

Derfor vil jeg gerne slutte af med indtrængende at opfordre organisationerne på arbejdsmarkedet, der endnu ikke har opdaget, at vi er kommet ind i et nyt århundrede og også et nyt årtusind, hvor der er behov for et mere nuanceret syn på deltid, til at tage sig sammen. Frist ikke politikkerne over evne, frist os ikke til at lovgive unødigt om det gode liv, frist os ikke til at blive smagsdommere, som regeringen nu med dette forslag vælger at være.

Foreløbig vil vi fra Det Radikale Venstres side modstå fristelsen fra dette pseudoforslag og stemme nej med henvisning til den danske model. Målsætningen er positiv, men den anviste kur sikrer ikke helbredelse; man risikerer derimod, at den giver en række ubehagelige bivirkninger.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Tak til hr. Anders Samuelsen for redegørelsen om lovforslagets forskellige muligheder. Jeg er selvfølgelig ked af, at hr. Anders Samuelsen afviser Venstres bekymring for, at bevægelsen forhindrer deltid, at man negligerer det, jeg siger, og kalder det tom retorik og en narresut.

Det er det ikke, og det er jeg sikker på at vi nok skal få mange gode samtaler og diskussioner om efterfølgende. Men der skal i hvert tilfælde ikke være nogen tvivl om, at dette her ikke bare er for sjov. Det er, fordi vi mener det alvorligt for den enkelte lønmodtager.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har her Det Radikale Venstres program, resolutionerne fra landsmødet 2000, som hr. Anders Samuelsen henviste til. Her står der ikke noget om at »opfordre« organisationerne til at prøve at finde en dansk model. Her står, at det enkelte menneske skal sikres en plads på arbejdsmarkedet, måske på deltid. »Måske« er citeret direkte, det er sådan en radikal måde at udtrykke sig på.

Men når man skriver det, så er det vel, fordi man opfatter det sådan, at der er en eller anden barriere, at der er et problem, der skal løses. Kan Det Radikale Venstres ordfører ikke prøve at be-

skrive, hvad det er for en barriere, og hvordan partiet har tænkt sig at indfri løftet om at sikre en deltidsadgang?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg mener faktisk, at jeg temmelig kraftigt understregede i min ordførertale, at jeg sådan set er enig i målsætningen, især måske den målsætning, som både Socialdemokratiet, Venstre og også Det Radikale Venstre har været ude og give udtryk for, nemlig at det bør være sådan, at hvis man har behov for deltid, så skal man også have muligheden for at komme på deltid. Så bør det være et ønske, som man kan få opfyldt.

Dette forslag her sikrer ikke, at man får opfyldt det. Man lader, som om man nu løser problemet, men det gør man jo ikke. Man giver en mulighed for at forhandle individuelt i netop så ulige forhold, som hr. Ole Sohn flere gange har påpeget i dag, at det vil være. Derfor er der ikke nogen løsning i det her forslag.

Det Radikale Venstre har faktisk givet og også været med til at lovgive om nogle løsningsmuligheder for den allersvageste gruppe, som jeg omtalte, f.eks. dem med fleksjob eller skånejob, som har mulighed for at komme på deltid, og hvor man laver aftaler. Så vi har faktisk givet nogle bud på de områder.

Der, vi er bekymrede for, er, når man for alvor vil gøre sig til smagsdommere. Og det er jo det, Venstre heller ikke rigtig tør, når det kommer til stykket, for hvis det endelig var sådan, men der er de jo nok alligevel for bange for deres arbejdsgiverbagland, så havde de gjort det her til en ret. Det gør de ikke. De giver en *mulighed* for, at man kan forhandle, og hvad skal man bruge den til, hvis man alligevel er den svageste part?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Netop i forlængelse af det sidste, hr. Anders Samuelsen her siger, vil jeg godt høre, om den radikale ordfører er enig med de undersøgelser – vi har tidligere diskuteret en af de større undersøgelser, nemlig undersøgelsen fra Aalborg Universitet – som viser, at den primære forhindring for, at folk får mulighed for at gå på deltid, er, at arbejdsgiverne sætter sig imod det; at arbejdsgivernes tarv fylder så meget, at lønmodtagerne slet ikke får en chance for at gå på deltid. Og at det her forslag jo ganske rigtig ikke gør noget som helst ved det, fordi det netop bygger på, at der skal være enighed mellem lønmodtageren